

ROMÂNIA TRIBUNALUL - SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ NR.412/F

Pe rol judecarea cauzei în contencios administrativ privind pe reclamanta A în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALA A FINANȚELOR PUBLICE - ACTIVITATEA DE CONTROL FISCAL având ca obiect anulare acte de control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns pentru reclamantă avocat și pentru pârâte consilier juridic.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către greșier,

Avocat S depune la dosar dovada achitării caușionii în quantum de ei conform chitanșei nr. din data de aprilie.

Solicită în dovedirea cererii de suspendare încuviinșarea probei cu înșcrisuri care se află deja depuse la dosar.

Consilier juridic C arată că nu are probe de solicitat.

Trtibunalul, încuviinșează pentru reclamantă proba cu înșcrisuri și constată că acestea sunt deja depuse la dosar.

Avocat S arată că nu mai are alte cereri de formulat.

Consilier juridic C arată că nu mai are alte cereri de formulat.

Tribunalul, având în vederea actele și lucrările dosarului constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părșilor.

Avocatul arată că organele fiscale au efectuat o inspecșie fiscală generală ce a vizat activitatea societășii în perioada 2004 - 2007, controlul finalizându-se cu raportul de inspecșie fiscală și emiterea deciziei de impunere prin care au fost stabilite în sarcina reclamantei mai multe obligașii fiscale de plată.

Impotriva măsurilor referitoare la T.V.A. și majorărilor de întârziere la plată aferente, dispuse de organele de control fiscal, reclamanta a formulat contestașie administrativă prin care a solicitat ca aceste acte să fie anulate în parte, aceasta fiind respinsă de D.G.F.P. pentru suma de lei și admisă pentru suma de lei.

Pentru a da această solușie, organele fiscale au considerat că facturile emise de unii furnizori de mărfuri sau servicii prezintă nereguli privind menșionile ce trebuie să le conșină și ca urmare nu ar fi dat dreptul reclamantei la deducere. De asemenea, s-a reșinut de organele fiscale că bonurile de benzină înregistrate nu conșin datele de identificare ale autoturismului pentru care s-a achizișionat benzine.

Această susșinere a organelor fiscale este contrară dispozișilor art.147

ind.1 Cod fiscal, precum și celor din art.151 ind.2 Cod fiscal. Este adevărat că unele facturi au prezentat unele neconcordanțe, însă interpretarea textului de lege nu trebuie făcută în mod abstract, ci în spiritul legii. Mai mult aceste neconcordanțe au fost îndreptate.

Cât privește bonurile de benzină, acestea au fost centralizate, iar în centralizator se specifică autoturismul și numărul de înmatriculare întrucât societatea nu are decât un autoturism.

Ținând seama de faptul că organele fiscale au demarat procedurile de executare silită, solicită suspendarea executării acestor titluri executorii până la soluționarea în mod irevocabil a contestației formulate, motivat de faptul că există serioase îndoieli asupra legalității și temeiniciei lor, iar o eventuală executare silită ar duce la falimentul societății reclamante. Solicită obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată.

Consilier juridic C arată că potrivit dispozițiilor art.146 (1) lit. „a” din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare, pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții: pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează a să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute de art.155 (5) din lege.

Reclamanta susține că la data întocmirii actului de control, facturile emise de diverși furnizori nu aveau înscris codul de înregistrare fiscală al beneficiarului sau acesta era înscris eronat și ulterior, după luarea la cunoștință asupra datelor înscrise în actul administrativ fiscal, reclamanta a procedat la punerea în legalitate pentru îndeplinirea condițiilor de deducere a taxei pe valoare adăugată.

Potrivit art.14 alin.1 din Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ, în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, reclamanta poate să solicite suspendarea actului administrativ a cărui anulare se solicită.

Conform O.G.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art.215, introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal, iar dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul legii contenciosului administrativ.

Simplele fapt că reclamanta a formulat contestație împotriva deciziilor de impunere nu reprezintă îndeplinirea niciuneia din cele două condiții stipulate în art.14 din legea nr.554/2004, reclamanta trebuind să dovedească faptul că este amenințată, prin executarea actului administrativ, cu o vătămare iminentă și deci ireparabilă., sens în care nu a produs nici o probă.

Având în vedere dispozițiile legale invocate solicită respingerea cererii ca neîntemeiată și menținerea actelor administrative fiscale contestate.

Dezbaterile declarându-se închise, cauza rămâne în pronunțare.

După deliberare,

TRIBUNALUL

Cu privire la cauza de contencios administrativ și fiscal de față;

Prin cererea înregistrată pe rolul acestui tribunal la data de 25.02.2008 sub nr. reclamanta SC a chemat în judecată pârâtele DIRECȚIA GENERALA A FINANȚELOR PUBLICE SII ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALA solicitând anularea în parte a deciziei nr. emisă de DGFP , admiterea în totalitate a contestației și anularea în parte a deciziei de impunere nr. și a raportului de inspecție fiscală nr. , precum și exonerarea de plata sumelor de lei reprezentând diferența TVA, respectiv lei reprezentând majorări de întârziere aferente TVA.

A solicitat, de asemenea, până la soluționarea irevocabilă a contestației, suspendarea executării acestor titluri executorii, motivat de faptul că există serioase îndoieli asupra legalității și temeiniciei lor, iar o eventuală executare silită ar duce inevitabil la falimentul activității sale.

În motivarea cererii, reclamanta arată că în perioada 16.11.-03.12.2007 organele fiscale au efectuat o inspecție fiscală generală ce a vizat activitatea societății în perioada 2004-2007, finalizat cu raportul de inspecție fiscală nr. și cu emiterea deciziei de impunere nr.

Arată reclamanta că a formulat contestație împotriva acestor măsuri dispuse de organele de control fiscal în ceea ce privește obligațiile fiscale în valoare de lei referitoare la TVA și majorările de întârziere aferente, însă prin decizia nr. a respins contestația în ceea ce privește suma de lei și a admis-o pentru suma de lei.

În probațiune a depus înscrisuri.

În drept, reclamanta și-a întemeiat cererea pe dispozițiile Codului de procedură fiscală, Codului fiscal și Legii nr. 554/2004.

Prin întâmpinare, pârâtele solicită respingerea acțiunii și menținerea actelor administrative fiscale contestate, apreciind ca motivele invocate de aceasta sunt netemeinice.

Analizând actele și lucrările dosarului, în raport de dispozițiile legale incidente și susținerile părților, tribunalul reține următoarele:

Prin decizia de impunere nr. 1 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, inspecția fiscală din cadrul DGFP a stabilit în sarcina reclamantei obligații fiscale suplimentare în sumă de lei, ce reprezintă : TVA și lei majorări de întârziere.

Verificarea s-a efectuat în baza prevederilor OG nr. 92/2003 modificată și ., completată privind constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea SC ,, privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de noi elemente relevante pentru aplicarea legii fiscale,

analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse pentru care s-a stabilit o diferență de lei, ce reprezintă: lei T.V.A și lei majorări de întârziere aferente, emițându-se decizia de impunere nr.

Se contestă suma de lei ce reprezintă TVA și majorări de întârziere.

La stabilirea TVA deductibil în sumă de lei, organul de inspecție fiscală nu a luat în calcul taxa pe valoare adăugată înscrisă pe facturile emise de diverși ; furnizori către SC „, deoarece avea înscris eronat codul de înregistra re fiscală.

4- Pentru suma de lei TVA fără drept de deducere pentru bonurile de benzină aferente perioadei ianuarie - februarie 2004, organul de inspecție fiscală reține că bonurile fiscale pentru carburanții auto nu îndeplinesc condițiile de deducere încălcând prevederile art. 146 alin.2 din Legea nr. 571/2003 modificată și „completată și HG nr. 44/2004 pct.46 alin.2 care precizează : „pentru carburanții auto achiziționați, deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale emise conform OUG nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, aprobată cu modificările și completările prin Legea nr. 64/2002, republicată, cu modificările ulterioare, dacă sunt ștampilate și au înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare al autovehiculului.

A Organul de inspecție fiscală calculează, pentru suma de lei, majorări de întârziere în sumă de lei potrivit art. 120 alin.1 din OG nr.92/2003 care prevede: „Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

Tribunalul reține că, potrivit art. 147 ind. 1 Cod fiscal: „(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153, are dreptul să scadă din valoarea totală a taxei colectate, pentru o perioadă fiscală, valoarea totală a taxei pentru care, în aceeași perioadă, a luat naștere și poate fi exercitat dreptul de deducere, conform art. 145 -147.

(2) în situația în care nu sunt îndeplinite condițiile și formalitățile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscală de declarare sau în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevăzute la art. 146, persoana impozabilă își poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiții și formalități sau printr-un decont ulterior, dar nu pentru mai mult de 5 ani consecutivi, începând cu data de 1 ianuarie a anului care urmează celui în care a luat naștere dreptul de deducere.

(3) Prin norme se vor preciza condițiile necesare aplicării prevederilor alin. (2), pentru situația în care dreptul de deducere este exercitat după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept ia naștere.

(4) Dreptul de deducere se exercită chiar dacă nu există o taxă colectată sau taxa de dedus este mai mare decât cea colectată pentru perioada fiscală prevăzută la alin. (1) și (2).”

De asemenea, potrivit art.151 ind.2 Cod fiscal : "(1) Beneficiarul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este furnizorul sau prestatorul, conform art. 150 alin. (1) lit. a), dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (5):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce privește una dintre următoarele informații: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate ori serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare;

c) nu menționează valoarea taxei sau o menționează incorect.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), dacă beneficiarul dovedește achitarea taxei către persoana obligată la plata taxei, nu mai este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei.

(3) Furnizorul sau prestatorul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 150 alin. (1) lit. b) - e), dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (5) sau autofactura prevăzută la art. 155^{A1} alin. (1):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce privește una dintre următoarele informații: numele/denumirea, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate/serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare.

(4) Furnizorul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei pentru o achiziție intra corn unitară de bunuri este beneficiarul, conform art. 151, dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (5) sau autofactura prevăzută la arM55^{A1} alin. (1):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce privește una dintre următoarele informații: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate, elementele necesare calculării bazei de impozitare.

(5) Persoana care îl reprezintă pe importator, persoana care depune declarația vamală pentru bunurile importate și proprietarul bunurilor sunt ținute răspunzători individual și în solidar pentru plata taxei, împreună cu importatorul prevăzut la art. 151^{A1}.

(6) Pentru aplicarea regimului de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 8, antrepozitarul și transportatorul bunurilor din antrepozit sau persoana responsabilă pentru transport sunt ținute răspunzători individual și în solidar pentru plata taxei, împreună cu persoana obligată la plata

ISjr

acesteia, conform art. 150 alin. (1) lit. a), f) și g) și art. 151^{A1}.

(7) Persoana care desemnează o altă persoană ca reprezentant fiscal, conform art. 150 alin. (2), este ținută răspunzătoare individual și în solidar pentru plata taxei, împreună cu reprezentantul său fiscal."

"în considerarea acestor dispoziții, tribunalul apreciază că nu poate fi privat reclamantul pentru un drept legal recunoscut - deducere TVA - , în situația în care informitatea facturilor a fost remediată ulterior.

De altfel, acesta este și spiritual normei legale, care la art. 151 ind. 2 alin.2 exonerează de răspundere beneficiarul dreptului de deducere, în condițiile dovedirii achitării taxei către persoana obligată la plata taxei, admitând existența vala bilă a unor acte primare informe.

Față de aceste considerente, cererea reclamantului este fondată, urmând a fi admisă, cu anularea în parte a actelor administrative-fiscale contestate, cât privește art.1 - Decizia nr din emisă de D.G.F.P.

Va menține celelalte dispoziții ale deciziei nr.

Referitor la cererea de suspendare a executării acestor titluri executorii, tribunalul, constatând satisfăcută cerința impusă de dispozițiile art. 215 alin.2 din OG i nr. 92/2003, de plată a cauțiunii, precum și cerințele art. 14 din Legea nr. 554/2004 și față de soluția de admitere a cererii introductive, va admite ca fondată și cererea de suspendare a executării actelor administrative-fiscale contestate, până la rămânerea irevocabilă a prezentei hotărâri.

Conform dispozițiilor art. 274 alin.1 Cod procedură civilă, pârâta căzând în pretenții față de reclamantă, o va obliga și la plata cheltuielilor de judecată de 500 lei reprezentând onorariu avocat.

Văzând și dispozițiile art. 20 alin.1 din Legea nr. 554/2004

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE:

Admite ca fondată contestația formulată de reclamanta SC , cu sediul în în contradictoriu cu DIRECȚIA GENERALA A FINANȚELOR.

Anulează în parte, cât privește art.1 - Decizia n r. emisă de D.G.F.P.și în consecință:

Admite contestația formulată de SC „ împotriva deciziei de impunere nr. privind obligații fiscale de plată, cu privire la suma de 7.339 lei, exonerând petenta de plata acestei sume.

Menține celelalte dispoziții ale deciziei nr..

Dispune suspendarea executării deciziei nr.până la soluționarea cauzei în mod irevocabil.

Obligă D.G.F.P.lalomița către reclamantă la lei cheltuieli de judecată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică.azi .

PREȘEDINTE, JUDECĂTOR,